

KÖZLÖNY,

hivatalos lap.

Megjelenik napokint egy — országgyűlés alatt több — nagy regél iven. Előfizetési díj a' folyóév hátra levő 6, havára helyben 7, vidéken 8 forint ezüst pénzben — Előfizethetni Budán a' kiadó-hivatalban (vár, Fortuna-utca, Jácica-ház 132 sz. a' m. k. egyetem nyomdája mellett), Pesten Emich Gusztáv könyvkereskedésében és az ország minden kir. postahivataliknál. — A' szabott díjú hivatalos hirdetések és csatolmányok után a' szokott beigtatási és felvételi díjak fizetnek. A' meg nem szabott díjnak hasábsoráért 5 p. kr. vétetik. Mellyekért eddig díj nem fizetett, ezután is díjmentesek maradnak. — Magánhirdetések nem vétetnek fel.

Örvendetes hír.

Az országos honvédelmi bizottmányhoz báró Jeszenák János Nyitra megyei főispán és kormánybiztos, Galgóczi f. hó 6-án kelt következő örvendetes tudósítást küldött: hogy Simonics serege megveretett, és négy ágyúja elfoglaltatott seregünk által.

B. Vay Miklós teljes hatalmu biztos következő jelentést küldött az országos honvédelmi bizottmánynak.

(Olvastatt a' képviselőházban nov. 7-kén.)

Két hivatalos tudósítás fekszik előttem, az egyik Marosvásárhely felől, a' másik Dézsről főispán Véer Farkastól, kinek tudósítását Beszterczéről ide érkezett utasok, jelesen Bethlen Sándor is igazolja. — Az elsőben értesítenek arról, hogy Urbán a' vitéz székely tábor háromszor megújított tüzesatában megverte annyira, hogy Urbán nagy veszteséggel vissza vonulni kénytelenített; ugy arról is, hogy a' nyert csata után egy 6 ezer főből álló huszár, honvéd és székely sorkatonákkal elegy tábor indított Enyed felé.

A' másodikban, hogy Beszterczére számos megsebesítettek érkeztek a' bukovinai vadász csapatból, kik állítják, hogy csapatjuknak nagyobb része sebben volna, sőt egy része csapatjuknak a' székelyekhez állott; hogy Urbán merre vonta magát nem tudták megmondani, találkozott csakugyan egy köztőlök, ki azt állítja, hogy őt kevesed magával Nagysajón látta. Ugyancsak a' Beszterczéről jöttek mondják azt is, mint Régenből ide menekült családoktól hallottat, hogy a' székely tábor egy része Szász-Régenben állapodott meg.

Ugyancsak Beszterczei tudósítás szerint tegnap reggel indult Beszterczéről az Urban erősítésére 300 bukovinai graenzjaeger, de a' kiknek századosa azt sem tudta már merre menjen; továbbá biztos tudósítás szerint váratik ada még Bukovinából 8 század sorkatonaság 11 ágyúval, miről is a' tisztelt bizottmányt addig is tudósítani kívántam, míg közvetlen a' tábor parancsnokságától vennék körülményesebb tudósítást.

Kormánybiztos Zeyk Józseftől is csak az előbb vevék Enyedről tudósítást, melyben írja, hogy a' már igen lehangolt kedélyekre nagyon jól hatott az, miszerint innen 2 század önkintes és egy 120 főnyi önkint válalkozó csapat, s Mátyás huszárok mentek segítségükre s holnap még Mátyás huszárok fedezete alatt 1 vagy 2 ágyú is indítandó; remélni lehet, hogy ha a' székely segítség is megérkezik, a' Fejérvár melletti Enyedet fenyegető 15 ezerre menő Jánk tábora is széllyel fog vernetni.

Ugyancsak a' fenemlített kormánybiztos jelenté, hogy rendelésem nyomán Benő őrnagy 200, s egynehány mázsa golyobisnak való ónat és 500 egynehány mázsa érczezel vegyített ónat M. Ujvárról hozott el, s biztosított számunkra.

Vége arról is értesített, mikép csaknem bizonyos kütfők-ből tudja, hogy Gedeon tábornok sorkatonákkal, ágyúkkal és szász segélyseregekkel Szebenből kiindult Medgyes felé, hogy Puchner tábornok 10 nap alatt beállítandó 14 ezer ujoncot rendelt ki.

A' népfelkelés iránt mindenfelé kiadtam rendeleteket, és őt hol csak lehetőség van benne már folyamatban is van, jelesen Kolozsmegyében ma volt a' tárgyan 3 helyt u. m. B. Hunyadon, Kolozson és Gyaluban népgyűlés, az utolsóban Zeyk Károly kormánybiztos is jelen volt, s befolyt a' nép buzdításába, s tudósítása nyomán örömmel jelentem, hogy a' több ezerre felmenő nép a' legnagyobb lelkesedéssel nyilatkozott ügyünk mellett, s készenek mutatá magát utolsó csep véreig védni azt.

Ma végeztetett itt ki kötéllal egy Tark László nevű fő bujtató.

A' Mezőségen egy csapat Zsivkovics gyalogsereget lefegyvereztettek arra portyázó önkinteseink.

Kolozsvárt, nov. 3-kán 1848.

Vay Miklós.

Az országos honvédelmi bizottmányhoz Kátóna őrnagy s nagybányaitábori parancsnok Nagybányáról a' tábori főszállásból november 3-áról 1848 következő tudósítást küldött:

A' Kóvár vidékén felzendült oláhág tegnap délbe a' katalin-falusi hid elfoglalására mozdulatokat tett, de minden siker nélkül, délután 4 óra tájban a' Kóvár vidéki legelső helységet, mellynek lakosai tisztán magyarok, megrohanták. Ezen rohanás, melly pusztításokkal volt vegyes, meggátoltatott, minek áldozatai az oláh részről 68 halott, s tudomásra 100 fejtől való sebesültek lettek, ezenfejtől 17 fogollyá tétetett, 40 darab marha s 10 darab ló elfoglaltatott, mi részünkről egy halott sincs, egy hu-

szár és 2 ló megsebesült. A' megszaladt ellenség üzésekor a' lövések következtében Szakálós kövári oláh falu utolsó háza meggyült, a' szél a' tüzet tovább terjesztette; a' szaladó ellenség a' távolabb házakat maga felgyújtotta. A' főmegtámadás november 5-én és 6-án fog történni, addig a' seregek különböző állomásaikra húzódnak.

2450

Az országos honvédelmi bizottmány által a' Kassán és Beszterczebányán alakuló félben levő kincstári fegyvergyártásnál állandóan alkalmazandó minden mesteremberek és munkások mindennemű honvédi s nemzetőri szolgálat alól felmentetnek.

Kelt Budapesten, nov. 5. 1848.

Az országos honvédelmi bizottmány, Nyáry Pál, elnök.

2464

Az országos honvédelmi bizottmány Balassa Károly folyamodványára határozta: hogy őt a' külföldhöz ottani hivatala kötvén, a' képviselőház october 10-dikén hozott határozata alá nem esik.

Kelt Budapesten, nov. 6-kán 1848.

Az országos honvédelmi bizottmány.

2503

Az országos honvédelmi bizottmány Koller Rudolf kérelmét méltányolván — neki a' bécsi lakás megengedtetik.

Kelt Budapesten, nov. 6. 1848.

Az országos honvédelmi bizottmány.

Az országos honvédelmi bizottmány által özvegy Ullmann-Szentiványi Borbála asszony a' képviselőház oct. 10-kén hozott határozata alól felmentetik.

Kelt Budapesten, nov. 7. 1848.

Az országos honvédelmi bizottmány.

Rendeletek.

I.

Utólagos jóváhagyás reményében kineveztetnek:

Alezzredesül

Máriássy János őrnagy a' tiszántúli önkintes csapatnál.

A' honvédsereghez áttétetik:

Szilaveczy Ágoston, nemzetőrségi alezzredes.

A' honvéd sereghez őrnagyokul

Gróf Eszterházy Pál, komárommegyei nemzetőrségi őrnagy.

Hrabovszky Róbert, 10-dik zászlóaljbeli százados.

A' 15-ik sz. lovasezredhez:

Pálffy Domokos, ezredbeli százados.

A' Bocskai csapathoz

Gróf Almássy Ernést, nemzetőrségi őrnagy.

A' táborkarhoz

Chonát Sándor, császár gyalog-ezredbeli, s jelenleg tábor-kari százados.

Köszegvárosa gyalognemzetőrségéhez:

Bruckner Ferenc, nyugalmazott huszár százados.

Békesmegyei gyalognemzetőrséghez

Okolicsny István, 30-dik zászlóaljbeli százados.

Mindezen kinevezések és előléptetések rang s illetményre nézve folyó évi nov. hó 1-ső napjától számítandók.

Budapest, nov. 6. 1848. Mészáros Lázár, hadügyminister.

II.

A' honvéd sereghez kineveztetnek:

Századosokul.

A' honvéd 2-dik zászlóaljához: Vranovics József, zászlóaljbeli főhadnagy

9-dik „ Turánszky István zászlóaljbeli főhadnagy.

10-ik „ Györffy Imre) zászlóaljbeli Thurzó Miklós) főhadnagyk.

32-ik „ Dobay József, főhadnagy a' 2-dik székely ezrednél.

Cseh Sándor főhadnagy a' 12-ik honv. zászlóaljnál.

Fruiner Antal 62-ik számú sor-ezrednél főhadnagy.

Gyarmaty Sándor főhadnagy díjal a' kolosmegyei nemzet-őröknel.

Kakucsai Zsigmond, főhadnagy a' 11-ik honv. zászlóaljnál.

Az utászkarhoz áttétetik századosi ranggal: Fekete Sándor, 18-ik zászlóaljbeli százados.

Főparancsnoki segédtszítul áttétetik: Mártonffy Zsigmond 33-ik zászlóaljbeli százados.

Főhadnagykul.

A' honvéd 5-dik zászlóaljához: Lehoczky János, zászlóaljbeli hadnagy.

8-dik „ Ujfalussy Imre.

9-dik „ Vay Géza, zászlóaljbeli hadnagy.

10-ik „ Kallos Albert) zászlóaljbeli Guthy Ferenc) hadnagyk.

11-ik „ Szigethy Miklós hadnagy az

1-ső oláh határőr ezrednél.

Szentpétery Imre, hadnagy 51-

dik sorozrednél.

Zeik Ferenc, hadnagy 11-ik

honvéd zászlóaljnál.

29-ik „ Farkas Ferenc, csanádmegyei

nemzetőrségi segéd hadn.

32-ik „ Fornszék János, hadnagy a'

31-ik sorozrednél.

Kiss János, hadnagy a' 2-ik

honv. zászlóaljnál.

Böröcz Gyula hadnagy a' 2-ik

honv. zászlóaljnál.

Gál Ignác hadnagy a' 12-ik

honv. zászlóaljnál.

A' honvéd 32-ik zászlóaljához Erős János hadnagy a' 12-ik

honv. zászlóaljnál.

Dobay Károly hadnagy a' 12-ik

honv. zászlóaljnál.

36-ik „ Seyman József, hadnagy 61-ik

sorozrednél.

A' honvéd tábori karhoz: Reindl Lipót, Leimingen ezredbeli

hadnagy.

A' honvéd utászkarhoz Beke Gyula 2-ik gyalog ezr. hadn.

Hadnagykul

A' honvéd 8-ik zászlóaljához: Német János

„ Korniss Károly

„ Kovács Ignác

9-ik „ Dolánszky Alajos, zászlóaljbeli

mester.

10-ik „ Lovász Gábor

„ Braum Vilmos

„ Hauser Ferenc

„ Bóthy Sándor

11-ik „ Boer Miklós, 51-ik sz. sorozred-

beli hadfi.

„ Hauchard Ede 51-ik sz. soroz-

redbeli hadfi.

„ Timár Gábor) őrmesterek a'

„ Desi István) 11-ik honvéd

„ Ferenczi Fer.) zászlóaljnál.

„ Vas Zsigmond) őrmesterek a'

„ Csató József) 12 zászlóalj-

„ Kovács Antal) nál.

„ Bartha Elek, őrmester a' 2-dik

székely ezrednél.

„ Szabó Béla, a' bécsi mérnöki

egyetem növendéke.

„ Szentpétery Ferenc, őrmester

a' 11-ik honvéd zászlóaljnál.

„ Imes Domokos, altiszt a' 11.

zászlóaljnál.

„ Bányai Fer. őrm. a' 11. zászl.

„ Versényi István, őrmester a'

11. h. zászlóaljnál.

„ Réner Béla, altiszt a' 11-ik h.

zászlóaljnál.

„ Ládai István, őrmester a' 2-ik

székely ezrednél.

„ Fornszék Adolf, őrmester a' 2.

oláh ezrednél.

„ Gyárfás János, nemzetőri altiszt,

Háromszéken.

Számfeleltieknek:

Századosul

A' honvéd 11-ik zászlóaljához: Antos Ferencz, eddigi főparancsnoksági segédtsz.

Hadnagyokul:

A' honvéd sereghöz: Szerelmei Miklós, nemzetőrségi tiszt, hadügyminisiteriumnál alkalmazva. Kenessey Béla, keresk. tenger alkaptány.

Alorvosokul:

A' honvéd 6-ik zászlóaljához: Dr. Hoffmann Vilmos helyébe Berzay Károly. A' honvéd 37-ik zászlóaljához: Dr. Grünvald helyébe Komáromba Rutay János.

Mind ezen kinevezések, 's előléptetések rang 's illetményre nézve folyó évi november hó 1-és napjától számítandók. Kelt Budapesten, nov. 6-án 1848.

Mészáros Lázár, hadügyminisiter.

III.

7367
a. 6.

A' honvéd tüzérséghez kinevezetnek

Századosokul:

Klock N. Joksman Károly Sztrakoniczky Basil.

Főhadnagyokul:

Blaskó Antal Dávidek István Turcsáni György Gruber Fülöp.

Hadnagyokul:

Német Antal Hittig Péter.

Mind ezen kinevezések 's előléptetések folyó hó első napjától számítatnak úgy rangra mint illetményre nézve. Budapesten, november 6-án 1848.

Mészáros Lázár, hadügyminisiter.

A' budapesti részvényekre alakult lovagda társulat.

Nov. 12-kén (vasárnap) reggel 1/9 órakor a' tigris vendéglői teremben közgyűlést tartand, melyre minden részvényes, vagy az lenni akaró, ezennel illően meghivatik. Pest, nov. 6. 1848. G. Ráday Gedeon, elnök.

A' székes-fejérvári közléptenodai igazgatóság ezennel közlépten, hogy az ottani közléptenodában a' nyilvános előadások nov. hó 6-án megkezdődnek. Kelt Székes-Fejérvárott nov. 4-én. 1848.

Azon tiszteit szülék, kik gyermekeiket jelen iskolai évben, a' nagykanizsai gymnasium, — elemiskola — vagy tanítóképződébe küldeni óhajják, ezennel értesitetnek, hogy a' rendszeres tanfolyam november hó 15-én kezdetik. Nagykanizsa, oct. 31-én 1848.

Szép Lajos tanigazgató.

Nemzeti gyűlés.

Előleges közlés a' képviselőház nov. 7-iki üléséről.

A' felsőtáborról jelentetett, miszerint Görgey tábornok a' sereget organisa' és gyakorolja. — Simonich igen siet kivinni irháját, utócsapatát azonban a' mi előcsapatunk már utolérték. A' királyhágón tuiról kedvező tudósítások érkeztek, Szász-Régennél a' székekelyek megverték Urbán csordáját, miért a' képviselőház köszönetet szavaz a' derék székekelyeknek, kik-től a' hon nevében elvárja, hogy a' milly dicsőségesen kezdék, olly eredménydusan végzendik szent működsüket. Pestnek Teréz városi kerülete engedelmet kére a' háztól, hogy a' hazából hűtlenül eltávozott Trefort Ágoston helyett új országgyűlési képviselőt választasson. A' ház mitsem habozott az engedelem megadásában.

Belföld.

*Egy kapitány a' Jellachich táborából azt írja Fischament-hól, hogy: a' magyarokkal összecsapván, először az igaz, mi (a' horvát- Ausztriaiak) hátráltunk, mert „die ungarischen Canoniere, schossen teuflich“, hanem 11 órakor nagy számu Cavallerie küldetvén segedelünkre, ez eldöntötte a' csatát. Az üldözésről nem emlékezik, sem nyereséges diadalról. Az a' „teuflich“ a' mi tüzeinknek isteni dicsérete.

Ez után a' kapitány Pesten lakó kedvesét biztatta, nov. 3-ról, hogy még e' hónapban Pestre jövedenek, és jövend ő is, és jaj a' magyaroknak, ha magukat meg nem adják. Lehetetlen a' diadalmas seregnek ellenállaniok, melly pusztítani és dúlni fog.

Eddig a' levél.

Mi következik ebből? Az, hogy ha üldökléstől, pusztítás-tól, kínoktól meg akarunk menekedni, keljünk fel mindnyájan és szabadítsuk meg magunkat. Fegyverre, fegyverre!

Hevesből. Eger, nov. 5-én. A' viszonyok olyanok, hogy az önvédelmi tárgyakon kívül egyéb egyáltalában semmi érdekel nem bír. Úgy vagyunk hangolva, 's annyira betaláltuk magunkat a' harc változó mozgalmába, mikép nem csak magán, de még magasb, különösen a' nemzetet polgárilag érdeklő ügyek is úgy állanak fel előttünk: hogy azoknak tárgyalását akkorra halasztjuk, midőn a' harc győzelemmel hozza meg közénk a' higgadt gondol-

kozást, 's azt, miszerint tájékozottan rendezhessük jövendőnk. És ezért a' megyei élet változékonyságban nem gazdag. A' bizott-mányok szinezetéről, vagy inkább annak elveiről, melyeket követni látszik, határozottan szólni, 's még megítélni is a' mint nehéz, 's a' körülmények szerint csak feltételes: épen úgy időelőtti lenne. Mert a' mostani politikai élet nem az elvek egymásutáni fejleményé-nek, vagy is azok diadalának szüleménye; hanem inkább az örök változhatlan igazság, 's a' világ rendeltetésének nagyban megváltása. Így lévén a' dolog, azon, hogy a' megyéknek egyszer zajos teremei-ben az elvek tusája megszűnt, legkevesebb sem lehet csodálkozni. Ennek ideje most elmúlt: helyette az isten ego alatt a' népeknek sorsa karddal 's ágyúkkal döntetik el valószínűleg egy időre; mert az bizonyos: miszerint az igazság 's szabadság harca az elnyomások-ból nagyobb erővel 's áldozattal mint valaha fog újra felkelni. Azért a' már elmondott előzményeknél fogva, e' megye bizottmányáról csak annyiban emlékezem meg, mennyiben azok közérdekűek. Elárult 's fegyveres kézzel megtámadt hazánk védelmére a' felső megyékbe Simonics 's tábor ellen 3000 nemzetőrt rendeltünk ki. Erdély ke-rületben pedig 500 önkinteseket, kik mind puskákkal láttattak el. Az első már útban van. A' második pedig holnap indul. En már ez-előtt több hetekkel nyiltan kimondottam azt, hogy a' nemzetőrség úgy organisálva, a' mint van, egyáltalában hasznos szolgálatot nem tesz. Ez világosnak látszik. A' nemzetőrség soraiban idős, gyermekes, 's nagy részben olly egyének vannak, kik tudván azt, hogy halálok esetében egy vagy másnak jövendőjét kockáztatják: nem teszik ki magokat a' netaláni veszélynek, 's az elől vagy megfutnak, vagy olly dispositiót vesznek, hogy őket az ellenség ne bántassa, de ők se árthassanak annak. Ez legközelebben, a' lajtai táborban is bebi-zonyodott. Tehát én azt tartom nem lenne hasznosabb annál: ha a' nemzetőrségi minden zászlóaljból azok, kik arra alkalmasok, mobilizáltatnának, és a' tábortól szolgálat ezekre bizatnék. Egy részről ez azért lenne czélszerű; mert munkáitól, 's foglalkozásaitól nem vonattatnának el azok kik különben hon hasznát tesznek, de a' táborban bizony feleslegesek. Másrészt ez azért lenne czélszerű, mert így ama sok kellemetlen orvosi felmentések, kifogások, elked-veltenitéseknél eleje vétetnék. Ha minden megye nemzetőrsége szá-mához képest felállítana imigyen mozgó zászlóaljakat, 's azokat házi pénztárból a' lebetőség csekély áron felruháztatná: valóban nem lenne azon kellemetlen helyzetben: hogy az őszi időben meztelbas, vagy gatyás embereket kellessék táborba szállítania. A' ruházat nem kerülne sokba. Szürnadrágja 's atillája egynek-egynek 15-vft-nél többbe nem jönne, mit a' hasonlíthatlanul nagyobb rész öröm-lem venne, 's kész lenne valamint mozgó nemzetőr lenni, úgy a' reája esendő pénzt megfizetni. Ajánljuk ezt figyelmébe azoknak kik ennek foganosítására hivatta vannak. Megyénk derék aljegy-zője Erdélyi József 's honvéd kíván lenni. Olly meleg, határozott sza-vakkal ajánljuk őt a' nemzetőrségi tanácsnak, mint megyénk által, hivatalos levél útján valóban ajánlatott. Ennek megemlé-tésével azon eljárást nem hagyhatjuk helyben, hogy a' bizottmány min-denkit, ki hozzája, folyamodik: hadnagysággal ajánl. Valóban ezen el-járás által a' nemzetőrségi tanács azon, mondhatni kellemetlen helyzetbe hozatik, hogy a' megyének ajánlatát nem veheti úgy, mikép annak a' zonnal siker adjon, mert ollyakat, kik alig tizenkilenc évesek, 's még exercirozni sem tudnak, azért, hogy katonának álltak, nem emel-het tiszti rangra. A' democratia azt kívánja, hogy mindenki közlegény-ségen kezdje, 's ha katonai érdemei vannak akkor menjen elő. És kell hogy a' nép is lássa, mikép az egyenlőség nem vak ámitás, és hogy ér-dem szerint osztatik a' jutalom. Ez a' mint kívánatos, úgy a' hadsereg szellemére nézve elkerülhetetlen.

Breznóbányáról, nov. 1-én. Azon Breznóbánya sz. kir. városról, melyről sok magán hírek szállongtak, hogy panslavisticus mozgalmaknak fészke, akarok egy kis felvilágosítást önnek közlés vé-gett beadni, miszerint a' közönség törjön felette pálcázt.

Breznóbánya belvárosi külvárosával együtt 10 ezer tiszta tó ajku lakost számlál, mellyek közül azonban sokan magyarul és német-tül beszélnek.

Ezen város közönségéhez Beniczky Lajos országos biztos úr sebespóstán egy levelet küldött oct. 26-án, mellyben Simonics sere-gének Trencsén- és Árva megyékbe történt berohanásáról a' közönsé-get értesítvén, a' nemzetőrség felfegyverzését parancsolja. Ezen level az oct. 27-én tartott közgyűlésben tárgyalás alá vétetvén, olly határo-zat hozattott: miszerint a' nemzeti őrsereg négy tizedrésze sorshuzás által mozgó őrséggé alakittassék; sorshuzás előtt azonban a' nemzetőr-ség önként leendő besoroztatására felszólittassék, és a' határozat mind-járt délután foganatosittassék.

Szoutsek Tamás nemzetőrségi főhadnagy lelkes hazafi, 's a' magyar alkotmányának, 's magyarhonnak megrendíthetlen bajnoka első mindjárt az ülésben önként a' táborba menni kíván, Csipkay András főhadiadósded és nemzetőrségi százados nem akarja magát csak it-hon kitüntettetni békében, de az országának veszedelemben is szol-gálni akar, habár e' szolgálat alól felmentetik is, 's kész letenni szá-zadosi hivatalát ha csak a' határbeli szolgálatra szorították működé-se; Csipkay János törvényszéki jegyző, kit panszlávnak akartak né-melylek bélyegezni feláll, 's a' szabadság megtartása végett a' tábor-ba menni, 's mint alhadnagy az ellenséggel szembezállni óhajt; Lop-ussny Adolf, Lopussny Samu, Dvonts Dániel tanácsnokok, Szlabej Mátyás főügyész, Brestka János aljegyző, két irnok nem akar hon-úlni, midőn a' haza veszedelemben van, 's mindnyájan nagy lelkesé-déssel fegyverük élet kívánják éreztetni az ellenséggel.

Délután a' polgármester elnöklete alatt működő választmány a' sorsnuzást véghezviendő vala, minelőtté azonban ez megtörtént volna, 140 nemzetőr nem akart sorsot húzni, hanem a' camarilla ve-szedelmes művének megrottására, 's az országos boldogító alkotmány fentartására verőket 's éltokeket önként ajánlották. 240 egyén azonban sorsot húzott, mindazonáltal legnagyobb készséggel 's örömmel nézett szent hivatásának eleibe. E' városi nemzetőrség négy századba el van osztva, 's e' századoknak főtisztjei mind menni akarván a' táborba, sorsot húztak, hogy kik lesznek honmaradáni kénytelenek, és a' sze-

rencse, suttogt hazánknak szolgálhatni, Lepényi János, és Polonyi Dá-niel századosokat találták.

E' város tehát 380 nemzetőrt két századba elosztva küldött a' táborba szuronyos puskákkal, lövészekkel, és vadászpuskákkal, többek fejszékkel, fűrészekkel és csákányokkal is mentek, kiki egy pengő fo-rintot kapván a' házi pénztárból három napi tartás fejében.

Minthogy azonban így alakított seregünknek kiindítására semm; határidő ki nem tüzetett, 's az őrnagy által az indulási idő bizonytalan időre halasztatott, az őrség morgott, 's menni kíván, 's mindjárt menni, hogy megmutassa a' nemzetnek, mikép Breznóbányán a' szabadság malasztjait tisztán felfogni, 's azt legnagyobb elszántsággal 's erőfe-sztiséssel is védelmezni tudó, akaró betűleletes tótajki nép lakik, ki a' szabadságot, 's alkotmányt életénél többre becsülni tudván, egy magyarajki lakosnak sem áll háta megé, ha ember kell a' gátra. — Illy körülményekben megirattott az őrnagynak: hogy 380 emberünk november 1-ő napján indulni akar, 's illy helyzetben a' városban to-vább nem is hagyhatatik. —

Azonban még october 30-kán éjjel ismét egy futár által küldött levél érkezvén az őrnagytól, mellyben őrseregünk Ulmanka és Jakab közt felütött táborba october 31-kére parancsolattik. Minthogy a' külvárosok a' belvárostól távol lévén, 's még tavolabb a' tábor a' várostól, october 31-kén csak a' belvárosi szuronyos puská-kal ellátott 170 nemzetőr indul el. Szívemelő jelenet volt, mikép férjek nejeiktől, 's gyermekeiktől bucsút vevén, könyezve oda nyújták kezeiket egymásnak, 's csókolvá gyermekeiket, csikorogva kiálták: a' szabadságot és titeket, kik hon maradtok, védeni megyünk, „szabadság!“ jelszavunk, azt veszni nem hagyjuk, életünket, minde-nünket a' honnak, és szabadságnak áldozatul viszük, Isten veletek ked-veink! 's elfordítván könyező szemeket az őket kísérő töméntelen néptől, vidám arcczal hagyák el városunkat. En legközelebbi falura kikisérém barátimat, 's szívem örömeimben majd megrepedett, midőn láttam, hallottam, hogy ezen lelkes őreink egytől egytől tudván ren-deltetési czélját, szabadságért, alkotmányért vívni 's halni szent köte-lelőségöknek tartván, olly készséggel, 's olly elszántsággal az ellenség eleibe siettek.

Ma reggel ismét 210 külvárosi nemzetőrségünk a' tegnapi indul-tak után sietett nem kisebb akaratallal és lelkesedéssel. — Isten kísér-je lépteit, és engedje: hogy a' magyar alkotmány ellenségei, éles fegy-vereiktől tisztelni 's becsülni tanulják az emberiség jogait, és szabad-ság malasztait.

Mindezekből csak azt hozom ki, hogy ha az országban illy lel-kesedés 's illy öntudat uralkodik, hűhába harcol ellene a' katona, mert a' katona hűni és napról napra kevesbedni, az ország ereje pedig ori-ásként nőni és szaporodni fog, 's ha elnyomatik is egy időre a' sza-badság, az később nagyobb robajjal törend ki, és magát a' pokol ka-pui közül is kiragadandja.

Trencsénből, nov. 1. October 26-dikán kebelrázó félelem szállotta meg polgárainkat. Simonics két órára távol, a' városban pa-rányi és jelentéktelen erő, ágyúk nélkül. Hátulról senki. A' hazafiság, hazánk szabadsága, a' feladás kérdése nyomasztólag hatottak reánk. Az ellenséget előlrol nyomó, 's hátulról kergető seregek csak pusza hitek voltak. Nem volt mire alapíthatók árva ügyünk. Felállítottunk ugyan két torlaszt a' reggelig érkezendő segítség reményében, és ásott mindenki, a' ki csak egy kis erővel bírt, ásott vén és fiatal, pap, ur, polgár, mesterember, csak a' parasztság még pénzzel sem vala rá vehető. Azonban reggelig segítség nem érkezvén, 's illy körülmények-ben öt erős zászlóalj gyalogság, 's egy osztály lovasság, 12 ágyú kisi-retében nyomuló ellenségnek ellenállani teljes lehetetlen lévén, még csekély számu harcászaink is korán elutaztak, majd másik helyen többre szaporítandó esádtárokkal az ellenségre rohanandók. Így min-den ellenállás nélkül 27-kén reggel 10 órakor csakugyan beütött vá-roսunkba Simonics sáskaserege; 's minekutána katonáit úgy elhelye-zé, hogy városunkat egészen ostromállapotba tette volna, küldöttje ál-tal katonáinak szállást és élelmet kért polgármesterünkétől; azonban tagadó választ nyervén, nem sokára maga Simonics uram löháton a' tanácsház elébe vágatott, 's a' polgármestert lehivatta, ismetelvén előbbi kérését. De akkor is nemmel visszautasítatván, utolsó kísér-letet teendő egy század gyalogsággal körülvette a' tanácsházat, mire egy tisztt hat katonával berohanván a' tanácssterembe, a' polgármester-, főbíró- és kapitányának elől hátul két két szuronyt szegezve, előjáróin-kon zsarnokoskodék. Azonban a' borzasztó haláiveszedelem közepette is a' hazafiság szent lelkiületétől áthatott főnökeink, közsikkás állhata-tossággal egy a' beszállásolást, mint minden élelmet nagy elszántság-gal megtagadtak; mire a' tisztt kinyilatkozatták: hogy majd önmaguk segitendek magukon, 's elhagyva a' teremtet, magok rendezték a' beszállásolást, és az élelmezést minden módon zsarolták.

Az nap délután két negyed háromra Jeruzsalem púsztulásához hasonló jelenetnek valánk tanui. Az újvilágról nevezett csapszék mel-lett a' mieink puskalövésekkel köszöntvén meg előőreit, ezek vissza-futamodtak táborukat feliasztandók. Mire a' borzasztóan lármázó do-bok szavára a' már pihenni kezdő csorda, villámgyorsasággal csoport-okra alakulva nagy hurra! vivával! a' küzdőhelyre siettek. E' szokot-lakra zavarra a' bent maradt polgárok kétségbe esetten, sápadt arcczal fei 's alá járkáltak; siránkozás, pakolás, futás, jajgatás, minden helyen más vala látható, ki sem tudta mi történt. És alig tudtuk megmondolni mi lenne czélszerűbb, az erdőbe vonulni-e? vagy csak ben a' vá-rospan a' végső eredményt elvárni? már is az ellenség az előbb tür-téket csak kis ingerlésnek tekintve, visszavezette a' városba felüld-hösödött csordáját, 's megkezdte a' kutatást. Szobák, pinczék, paplak, kegyes rendűek háza, templomok szóval minden nagyobb ház nyers vadsággal felveretett, mindenki ellen, a' kit csak az utcán láttak szuro-nyokat szegeztek, ütöttek, szidalmazták. És ezt tették lengyelek, ama nép, kihez a' magyar anyni sokoszenvet és barátságot tanusított, ki-nek szabadságát mint önön magáét forroan óhajja, kinek szolgását kesergi, és ki maga anyni tömérdek sokat a' magyarok pártolásában épít. Könyeztek szemünk, miként törekedhetik a' szabadság elnyomá-sára azon népfaj, a' melly a' magáét olly sokszor szerén-sétlenül kí-sérté meg. Ők a' felvert házak-, pinczék-, és templomokban csak gár-distákat kerestek, ezeket szerették volna becsülni, de mindenütt csak

pusztaság... talank... butorzatul... dühe be... ban mara... gelbek ru... nősen a'... fázadoztak... lált, és fiz... tek. A' k... loalj besz... ban tetsz... fejér list... diót, burg... csak talál... városban... plébános... sáskasere... kikaparta... ga lehet... ják másol... minden... felett sü... körülbel... zettek az... dászpusk... ra is, a'... nem levé... S tömött... mentébe... színűnek... mennéne... volna. A... fült, és... egy ková... mást ped... lenül lelé... ber Adle... séget fel... zetőr... N... dön a' le... kőzni bá... miután h... barbár p... barbáro... mellyeke... fogva e... ki 10 p... kat körü... a' paras... lukba v... itten a'... Mi... actio... Morvac... Brünnh... kező l... kéletes... bevonu... adásra... említet... meglep... nyoma... a' cama... Zeitung... földet a'... tudja ár... tömérde... lunk az... rok olly... működü... olly rit... teszi az... gemein... roppan... ság, é... ban áll... felöltün... vélemé... árt nel... sajtorá... patro... a' népe... leginká... losoph... vást k... el mag... Ranud...

pusztaságot lettek. A' honvédek Kosztolnán táboroztak, más számtalanok pedig marhákat elhajtva, pinczéiket befalaztatva, és más házi butorzatokat szekerekre felrakva kivándoroltak a' hova az ellenség dühbe nem hat, 's mi örvendezzék kiköltözésükön, mert a' városban maradtak helyzete halálveszedelemben forgott. Némely schwarzgelbek rútl elarultak minket. Mindent tudtak, hány és ki a' nemzetőr, ki ásott sáncot, hol és mily erő által létszen megtámadtatandó. Különösen a' polgármestert, főbíró, és a' kapitányt keresték, de hasztalan fáradoztak. A' fakerítéseket előgették, evett, és ivott, ki hol mit talált, és fizetett ki, mennyit akart, többnyire pedig loptak és nem fizettek. A' kegyes rendűek háza iszonyu nagy kárt szenvedett. Egy zászlóalj beszállásolva magát oda, néhány szobát feltört, az éléskamrában tetszése szerint gádzdálkodott, még utra is ellátta magát; 9 zsák fejtet, minden szononát, vaját, zsírt, sőt, száraz gyümölcsöt, diót, burgonyát vagy ötven, főzéleket négy tömöt zsákkal, szóval a' mi csak található volt elragadt, és pedig haditszt kíséretében. Mások a' városban fehér ruhát, csizmákat, kendőket felöltönyöket kezeltek. A' plébános burgonya földje szinte felásatott, és még mit behagyott a' sáskasereg, azt egy könyörületese fekete kabátos paraszt szomszédnő kikaparta, 's mi néztük a' hegyről ezen tolvajokat. Ugyan csak jó dolga lehet a' plébánosnak oly szomszédok között, a' kik lopásokat felrovják mások rovására.

28-án déltájban csak egy lopódzó kitarodott Simonics uram minden nesz nélkül. Egyszerre 2 negyed háromra Kosztolna helység felett süri puská lövések a' ágyú durranások ütöttek füleinkhez — körülbelül 600 fegyvereseink 6 ágyú kíséretében nagy lelkiellen rütyültek az ellenségre fél óráig húzván a' csatát — azonban csak vadászpuskákkal ellátott néhány száz nemzetőrré, valamint a' kaszásokra is, ámbátor elszántan állották helyeiket, támaszkodni tanácsos nem lévén, hátráltak és elszéledtek. E' kis csata után is az ellenség 8 tömött szekeren vitte sebesülteit — halottakat pedig Kochanóc mentében temetett, de ezek hányan lehettek nem tudjuk. Igen valószínűnek mondatik; miszerint halottjai sebesültekkel együtt 180-ra mennének kik közül egy őrnagy, egy al- és egy főhadnagy is elesett volna. A' mi részünkről van 7 sebesült, 13 agyonlövötett, 3 vízbe fűlt, és 4 elégett, ide számítva be azon kettőt is a' kiket más nap, egy kovács legényt t. i. midőn vasárnap arra templomba ment volna, mást pedig midőn a' legelőn marhákat elhajtani nem engedé, kegyetlenül lelőttek. A' trencsini nemzetőrök kettő esett el, egy fiatal héber Adler Antal, és az ágostai orgonamester Zsarnovitzky.

Látván az ellenség hogy népünk futásnak indult Kosztolna helységet felgyújtotta, és abban égett meg az ottan magát elérjő 4 nemzetőr.

Némely szomszédfalvák háladatossága jelölé annál, hogy midőn a' lelke nemzetőrök érettek véruket ontandók az ellenséggel mérkőzni bátorodtak, ők nyugodtan a' kemence tornáczán heverésztek, miután hátrálás közben köztük menedéket kerestek — a' kegyetlen barbár parasztság nem csak hogy kebelébe nem fogadta a' szegény harcosokat; sőt némelyeket közülök majd halálra öszszevert; némelyeket pedig az ellenség táborába vinni akart. — El vannak már fogva ezen vért szomjázó ebek — 's reméljük hogy azon madár is a' ki 10 pengőért utat mutatott az ellenségnek, miként a' mi harcosainkat körül foghassa, kezünkre kerülend. Megemlítendő még az is, hogy a' parasztoz akokat is, a' kik az ellenség ide érkeztek szomszéd falukba vonultak, kikergetni, és kirabolni nem átalottak. — Így szereti ilyen a' paraszt a' polgárt és az urakat.

Mi könnyedén foglalja el Magyarországot a' reactio! Egy itteni ismerősünk következő cikket hozott hozzánk: Egy Morvaországban hazatért pesti lakos hitelt érdemlő előadása szerint Brünneben a' kávéházban fekvő „Pester Zeitung” egyik számában következő hir foglaltatik:

„Rott tábornok egész hadseregével Budát, a' dunántúli rész tökéletes legyőzése után, elfoglalta, s ott már ekkor győzelmesen Pestre bevonult Simunich seregével egyesülvén, a' magyarokat feltétlen megadásra kényszeríté.”

Hazánkfiát e' hir rendkívül elkeseríté 's Pestre jövén azonnal az említett „Pester Zeitung” kérdéses számát kérte elő, azonban nagy meglepetéssel látta, hogy ebben a' hírnék, melyet ő Brünneben olvasott, nyoma sem találtak. Eddig a' czikk.

Ki tudná ezen megiepítő tüneményt megmagyarázni? Talán csak a' camarilla is nyitot magának valamely zugnyomdában egy „Pester Zeitung”-ot, hogy mintegy itt helyben irt hazudásokkal ámtssa a' külföldet a' magyar ügyek mikénti állásáról. Mert a' camarilla, uraim, fel tudja ám fogni a' saját nagy befolyását és hatalmát, és nem sajnál rá tömördeket költeni, csak hogy az ő szellemében működjek! Ezért állunk aztán mi becsületese, de magunknak nem eléggé észleves magyarok oly furcsa színben a' külföld előtt. Az ő ügyök mellett ugyancsak működik a' saját, mig mi rólunk nemhogy kedvező szót, de igazat is oly ritkán olvashatunk külföldi lapokban. A' fentebbi adat valószínűvé teszi azon évek óta köztünk szárnyaló hirt, miképen az Augsburgi Allgemeine az osztrák monarchia számára meghamisítva nyomtatik. Ez roppant költségbe kerülhetett ugyan, de hiszen van is ám status-adósság, és szótartott is a' pénz minden gazoknak, kik a' camarilla zsoldjában állottak, és meg is van metelyezve az egész europai közvélemény felőlünk szegény magyarok felől, úgy hogy sok idő kell hozzá, mig e' vélemény meg birjuk fordítani. Csak isten a' megmondhatója mennyit árt nekünk az, hogy a' külföld irántunk oly ferdén van értesítve. A' sajátóra figyeljünk, uraim, sokkal jobban, 's ne tekintsük azt more patro, mint eddig, mert ez nekünk sokkal hamarabb szeresheti meg a' népek sympathiát, mint gondolnók. (K. H.)

Sziget, oct. 26. Tegnap szerencsésen értünk ide, 's 5 nap leginkább ökrökön telt utazásunk után. Madáról a' szabad csapattal együtt több mint 600 indultunk ki. A' szabócsi urak épen nem philosophok, mert az egyenlőségről 's szabadságról fogalmuk sincs. Bizvást kérdezhetni: miért szakadtak el a' nemzetőrsegtől, 's nevezték el magokat szabad csapatnak? Ugy látszik, bennök még a' híres Don Ranudo de Colibrados szelleme pöföszkedik. Ugy látszik, mind meg

annyi leendő király, mi a' testet illeti, ember a' talpár, ki el van határozva, élni ezentúl is, mint az előtt. Csinos öltözköcs, fehér tollas süvegök, szürke köpeny, töltéstartó, nagyrészt musqueták, vadászpuskák, katonai kinézést kölcsönöznek a' csapatnak. Eddig az önkintes csapatokat ollyanoknak ismerte a' világ, kik a' statustól mitsem igénylenek, magok ruházatával, fegyverével 's költségén mennek a' hon védelmére: de a' szabócsi szabad vadász csapat, ezen gazdag földesurak 's híres nagy hazafiak, mártius 15-ke óta készülnek, mivel ezóta a' hazái folyvást nagy veszélyt fenyegeti, 's annyira sem mentek, hogy mindegyik fegyvert szerzett volna magának. A' Madán készen volt fegyvereket, kevés kivétellel, ők foglaltak el: mintha a' nemzetőrség, melyet sajátlag illettek, nem is volna érdemes jobb fegyvert, mint kaszt viselni. Ők foglaltak el mind az első előfogatókat, hogy előbb érjenek az állomásra, 's ott a' jobb szállásokat elfoglalhassák, melyek őket szintén nem illettek. A' mi embereink igen sokat szenvedtek ezen urak kapkodása 's a' megelőzés végett tett rendtelenségek miatt. Embereink Madától Szöhlösig minden reggeli, ebéd és vacsera nélkül utaztak éjjel nappal, úgy hogy nem is állhattak. Reménytelen azonban, a' táborban a' szabócsi aristocratiát is legalább megszagolandják az egyenlőséget, melynek eddig még csak nevév hallak. És hogy mégis ügyünk mellett vannak, mindenesetre szép töltek. De annyi bizonyos, hogy nagy változások kellend átesniök, mig reánk következő democratiával megbarátkoznak. — Szigeten jelenleg mintegy 2500-an vagyunk, 8 ágyúval. Kik előbb érkeztek ide, már a' borsai táborban vannak 9 ágyúval, egy napi járás ide, közel szembe az oláhokkal. Még meg nem ütözköztek, mert minket várnak. Fegyvert mi még nem kaptunk, 's tán nem is kapunk, csak a' kaszára kellend bizni életünket. Kabola-Polyánán ágyukat öntenek vasból, 's szuronyokat 's készítenek. E' napokban 40 huszár tört egy lengyel gróf vezérlete alatt hozzánk. Ezek közül egy, a' hegyes sziklás uton elveszett. A' többivel holnap reggel indulunk borsai táborba, hol mintegy 10,000 oláh néppel és sok rendes katonával kellend szembe szállanunk; mi annál nehezebb leendő, mivel az oláhok a' meredek hegyek közt igen jó állásokat foglaltak. (Alf. hirl.)

M-Sziget, oct. 29. Mai napig, a' borsaiak dolga kimeneteléről, semmi hir. — Az oct. 16-diki levélben említettem Vilmoshuszárak csakugyan beértek, az nap 11 órakor d. e. kegyetlenül kifáradt lovakon, jövén Taraczkéről, hol orsz. képviselő Möriz Antal. Réti László stb. házaiknál feltűnő szívességgel voltak fogadva, — hozván magokkal egy nemzeti lobogót is, melyel dombóli tiszt... ajándékozta meg őket Máramaros határába átléptökör. Délben, a' szigeti nemesség látta mindnyájukat szíves lakomájánál. — Iszonyu sok, a' mit e' vitézek szenvedtek! Ötvenen indultak ki Tarnopolból, 4 napi készület után; mely halogatás szolgált épen szerencsélenségek, a' mennyiben; szándékuk az ezred kormányzóinak tudomására jutván, szüntelen szemmel tartattak. Generaljok Szuván, igyekezett őket levern, élvén különösen azon okkal, hogy Magyarországon nincs többé semmi baj, Jellachich elfoglalta Budát, 's a' zavargások megszüntének, nincs szükség többé a' hazamenetelre. Azonban a' szó nem nyert hitelt, ott volt nálok, „Kossuth hazahívója”, 's „eljövetelükre már azelőtt esküt is tettenek. A' szorgos felvigyázat miatt csak reggeli 4 órakor indulhattak meg. Vezette őket gr. Goholszki Béla, lengyel hős, az 1830-ki forradalomból ismert 's próbált férfi az osztrákai csatában. Után utakon — az említett lengyel rokoni jószágán keresztül, némi pénzségélyt is nyerve — 48 órai utazás után érthették el határainkat, miután elébb harcot is kelle vívniök. T. i., megtudatván a' kiindulás, emberek lönek kiállitva, egy hidon, ellenök. 40 maradt el közülök, azok közt egy őrmester is, kinél úti költségek vala; egy lelövetett saját kapitányok Anner Péter által, ki lesben várta őket; e' kapitány erdélyi születés. . . Hadd tegyek még ide egy pár képet. . . Mikor Máramaros határára elérték, a' hegytetőre eljutva, minden lö felnyerték; az örömhangok könyre inditák a' kised csoportot. — Egy vitéz nehéz betegen is elindult velök. Hamaghalok is: legalább hazám földén haljak meg! Ugy lön. Holnap temetjük. Szerencsi János a' neve, tokaji fi. — Ide érkeztek után, elromlott ruháikat a' megye kiigazitatta, újakat osztottak; nemzeti rózsát viselnek csákokjokon. 23-án esküdtek fel az alkotmányra. *) Tiszti kinevezéseket is tett a' megyei bizottmány, 's a' kis csapat megegyezett benne, hogy Groholszki hadnagygyá, László tizedes, ki indító volt a' kijövetelben, őrmesterré legyen. A' borsai táborban ágyúfedezésre fognak használtatni. — 27. oct.: ma indultak ki a' szerdán bejött szabócsiak; 's ugyan most veszzük Pécsi László szabócsi alispán tudósítását, hogy ismét 160 jön tőlök önkintesen, kik otthon maradni semmi áron nem akarnak. Az országnak, mondják, nagy kincsét akarják 's fogják ők Máramarosban megvédelmezni — Délután, 3^{1/2} órakor, épen mikor ezt az írom, felállva a' huszárság a' megyeház előtt, készen, kísérni az utunk indítandó 3 ágyút Borsára. A' szabócsiak közül gr. Vai Mihály, diszesen, mint főhadnagy, a' csapattól szívesen látva, megyei megbízásból, áll a' huszárság előtt. Lelkes szavakkal üdvözöl

*) A' letett eskü, melyet László tizedes fogalmazott, e' volt: „Mi, magyar hű vitézek, esküszünk a' magyarok istenére, hogy magyar hazánk védelmére utolsó csepp véréig készek vagyunk; elszánva azt, mindenünk feláldozásával oltalmazni, mert az minket azon felszólítással hi, hogy a' ki őt megmenteni nem siet, az czudar, az nem magyar. Esküszünk, hogy azon vezérünket, kit mi a' szö többségével választunk, utolsó percig el nem hagyjuk, érte eltűnket is feláldozzuk, őt hallgatjuk, 's neki a' legnagyobb mértékben engedelmességek. Ki ezeket közülünk nem teljesíti, nem tartjuk isten áldására érdemesnek, hogy kardját oldalán viselje, hogy a' hazai föld fedezze, hanem hogy isten a' legcsudálatosabban verje meg. Bárki legyen közülünk áruló, készek vagyunk első golyóbusunkat neki eresztetni. — Mind vízen, mind szárazon, mind tűzben, vérünket ontjuk a' magyar hazáért. Isten minket úgy segítjen! Amen.” — Innen magyarázhatom én meg, hogy hatan és az őrmester, ezelőtt néhány nappal, Mihályi korm biztost, Bányára kísérvén, midőn, egy legény, illyesről már régebben is ismeretes, az őrmesternek megtagadta az engedelmességet, 's kinyilatkoztatta, hogy ő semmi felebbvalót nem ismer: társai által rögtön öszszevagdaltatott.

a' kis csapatot. Győzelemre igéri őket vezérelni. Jelszava: mindig előre. Nevezetességeért ide jegyzem a' trombitáshoz mondott szavait: fűjj lelkesítőt, indulót, és mindent mit tanultál, csak egyet nem — retirádat; azt megtiltom. Nagy hatást tett vásári napon az ágyúk és elláthatlan hosszúságú szekérsor a' néphen. — A' mi táborunk oda fem 1000—1500. Ha ezek is felérnek — elsejrik Borsát, hogy helye sem fog maradni. A' statorialis bíróság már oda fen van. Az a' hir, hogy a' lakosok mind kiköltöztek Erdélybe, Moldvába stb. — 28. oct. ma jött meg K. Polyanáról egy 6 fontos, újan öntött ágyú. Derék mü. 500 lépésről, próbakor, egy cserfát derékon megtszett ketté. — Viték fel. — Robányi, polyanai tiszt, öntötte. — 29. oct. mára várjuk az egyesült szabócsi és ungi nemzetőri csapatot. — 30. oct. felhontom leveletem. Legújabb és jó híreket írok! — Ma reggel korán választmányi ülés. Két irat olvastattak fel. Egyik: Borsáról. Mán József bírósági elnök jelenti: tegnapi (28. oct.) a' faluban a' borsaiak gyülekezni kezdtek, mint látszott támadóra. Seregünk rendbe áll, két oldalszárnyon Heigl és Stamberger szigeti n. őri hadnagyok, közepben, 's itt a' vadászcsapat, Asztalos B. vezérlete alatt. Benyomulás a' faluba. Többen, köztük a' főlázítók, elfutnak; 8 elfogva bíróság előtt; a' fatu ég! Közvélemény itt, hogy Borsát el kell törle ni!... — A' mieinkhez sem ágyú, sem lovasság, sem az 550 szabócsiak még ekkor meg nem érkeztek. Hihető, a' borsaiak, kémekek által értesültek orősödésünkről, 's azért akartak jókor támadást intézni. — Másik tudósítást Szontagh kapitány írja Körösmezőről, hogy ők, 120 Vilmoshuszár, szinte utnak indultak hazánkba. A' Dnizsternél nagy csapat gyalogság támadta meg őket. Sztéverettek, 's csak 17-en szabadulhattak meg... Borzasztó. Mára lesznek Szigeten.

Sz. (Alf. Hir.)

H. Nánás, oct. 26. Mai közgyűlésünkben diadalünnepet ült az absolutismus, a' maga creaturában, ama megrögzött burocraták és oligarchákban, kik a' mártius előtti szomorú időnek átkait nem hehezkednek ifjú szabadságunkra: érttem azon városi tisztviselőinket, kiket köznépünk Metternichnek és camarilláknak nevez. Tegnapi közgyűlésünkben jelentvén az elnök-hadnagy N. J., hogy a' 23-kán tartott közgyűlés felszámítása szerint, a' bécsi tábor felé parancsolt hajdú-nemzetőröknek általunk teljesítendő napi zsoldja, a' meghatározott félévre, összesen 60,000 egy évi házi és hadi adónk pedig — kezdve a' folyó évi november 1-sőjétől 100,000 ezüst forintra megy: S. G. képviselő nyilatkoztatta, mikép ő tekintetbe véve mind a' fizetendő összeg természetességét, mind azon roppant veszteséget, melyet népünk az iparminden ágában, e' háborus időben, jövedelmére nézve szenved, figyelemzettel az érintett közgyűlésen jelenvoltak, hogy a' nép terhe könnyítése végett intézkedni kellene: mikép a' kerületi tisztviselők — kiknek foglalatossága most az által, hogy törvényszékeket nem tartatnak, különben megkevesedett — a' békes szorgalom visszatérteig, az eddiginél kevesebb díjjal fizetettének; hogy így akkor, midőn a' haza javáért mindenki szenved jövedelmére nézve, szenvednének ők is tisztviselői minőségökben is, és hogy az általuk a' nép rovására eddig használt fényűzések, zsinoros hajdúk tartása, steeringertnyák vesztegetése stb. — ha csak ideiglenesen is, töröltetnének el; a' felkéré a' városi közönséget is e' tárgy felett intézkedni. Az indítványhoz pártolól szolt N. G. képviselő, kivánván azt kiterjesztetni a' városi tisztviselőkre is, ugyanazon alapon, 's olyl értelemben, hogy a' kik azok közül naponként munkálódnak, tartsák meg egész fizetésüket; a' kik pedig csak ritkán dolgoznak, csak napi díjjal látassanak el. Ezt hallván a' városi tisztviselők, felzúdultak, kinyilatkoztatván: hogy ha ők érdemtelenné tartatnak fizetésükre, úgy nem szolgálnak, 's zajoson felugrálva kivánták N. G. képviselőtől azon tagok megnevezését, kiket fizetésükre érdemtelenné tart; mire N. G. felhozá N. L. városi ügyész, kit ha talán egyszer egy hónapban láthatunk is a' közgyűlésen, de szavát sohasem hallhatuk; 's bár kiküldetése is volt a' várost illető bizonyos tárgyban: mindazáltal jelentését sem olvashattuk, sőt csak azt sem nyerhettük meg tőle, hogy midőn szóval teendő jelentést felhívtuk, megalázta volna magát ülő helyéből felállni, 's a' mellékszobából a' gyűlés előtt meglejenni. Erre nagy zajgás közt a' gyűlés eloszolván, a' mai közgyűlést hirdető hadnagyi levél arról értesít, hogy a' senatus lemondott. Kiváncsian mentünk a' gyűlésbe. A' hadnagyt szokott jesuita képpel megállván széke előtt, jelenti a' senatori változást, állitól a' fizetés megtagadása miatt, 's nyilatkoztatja, hogy, ha ő is érdemtelenné tartatik a' fizetésre, ezennel lemond; 's székétől egy két lépésnyire eltávolzik, de vissza-visszatelint, félve hogy valaki eltallálja foglalni. Ekkor a' burocrata K. S. feláll 's szokott hűsága 's gögőssége szerint öklével az asztalra üt, kiáltva, hogy ő lázasásnak tekintti a' tisztviselők fizetése ellen tett egykét haszontalan észrevételt, 's nem méltónak, hogy azt a' tisztiar lemondjon; tehát kívánja, hogy a' lemondott tiszték hivassanak vissza, 's a' hadnagyt foglalja el székét. Mit az érdemes elnök ur teljesítvén, városunk a' senatori crisistől megszabadult.

E' szárazon elmondott dologhoz még csak azon kérdést adom: vajjon büns és törvénytelen dolog-e a' tisztviselőket a' haza iránt áldozatra felszólítani, sőt számadásba is vonni, különösen oly időben, mikor a' haza megmentése fiamk véréit is igénybe veszi. K. H.

Erdélyben minden közlekedés el van zárva; néhány nap óta sem leveleket sem hírlapokat nem kapunk. Tegnap érkezett hozzánk egy erdélyi hazánkfia, kinek elbeszélése után tudjuk a' következőket. Az oláhág mintegy 15 helyen gyűl össze és alkot roppant tömegeket, hol magát biztos védelmi állásba teszi, 's honnan csapatonként járnak ki rabolni és öldöklenni. Az országotuk sehol sincsenek bátorságban, az utasokat elfogják 's a' legiszonyúbb kínzások közt végzik ki őket. Így a' többek közt Zalánáról N. Enyedre menekülni akaró, mintegy 1200 tagból álló embereket, kiknek nagyobb része bánnyász tiszt volt, az úton körülfoztak, 's olyl rémítő konzolást vittek rajtok végbe, hogy közülök alig 40-en menekülhettek Enyedre, a' többieket mind legyilkolták. Sárdon pedig (Alsófehériben) a' lakosokat egy roppant mély üres kútba hányták be, 's a' szerencsétlenek mindnyájan itt lelék irtózatos halálukat, mert midőn a' kút már tele volt, az oláhok köveket hánytak rá és betemettek. — Az oláhok közt szét-szórva majd mindenütt van katonaság, ezek rendezik és vezérik őket. A' székelyek szinte irtó háborút kezdetek az oláhág ellen, de nem

lévén vezérek, megtámadásaikban nincs oly rend és összetartás, mint az ellenfél részéről. Aztán fegyverük is kevés, úgynek még mindig nagy hja van; holott az oláhok naponként több fegyver és ágyúkkal láttnak el. Puchner tartja őket mindennel Szébenből. A szászok csak nézik a véres drámát, és lázító bujtogatóikkal szítják az oláhokban a magyarok elleni bosszú tüzét. K. H.

Krasznából, oct. 30. Megyénk naponként különféle rendeltetések színhelye. Már hónapok óta lehetett tapasztalni, hogy az oláh-ellenesség hajlandó; miután pedig e' hó elején az Urban-szellemi katonaság megyénkben megfordult, még a magyar helységekben is rossz irány mutatkozott. Számos helység Naszódon Urbán zászlója alá felelt, s kétféjűs levéllel ellátott; minek eredménye lón: hogy megyénk nagyobb része, az ily későre halasztott nemzetőr-sereg rendezésének ellenszegült, s f. hó 22-én már 12 helység vala e' végett szövetségbe s egybegyűlte. De eloszlának minden nagyobb kitérés nélkül. A' novezzet nap éjjelen sikerült a' somlyai nemzetőröknek, Varsolczon, egyik ellenszegülő félgy magyar helységben, a' fő lázító Pozsonyi Lászlót elfogni és főlakasztani; mely alkalommal a' nemzetőrök, a' föllázadt helységekben harang félre verésre összegyűlt lakosok által az országúton megtámadattak, s csak nagy elszántsággal, s erős tüzeléssel sikerült a' népcsoportot szétosztlatniok. Ily helyzetünkben alispánunk Bihar-megyétől kért segílyt, s öt nap alatt mintegy 900 megis érkezett. E' közben csendőrbiztosunk egy legényével Bogdánháza oláh helységben itasan a' népet felingerelvén, a' nép őket kikötötte, s fel akará akasztani; somlyói és bihari nemzetőrök küldettek tehát kiszabadításukra, kik f. hó 27-én kérészevén, 5—6000-nyi oláh csordát találtak egybegyűlte, kik a' hegyláncot elborítva, embereinket bekeríteni és semmivé tenni szándékoztak; de a' nemzetőrök sebes rohammal rájok ütven, megfutlottak; 24-et a' szaladókól elfogtak, többeket megsebesítettek, a' bogdánházi oláhpap fiát — ki a' házába menő nemzetört megloáni akará, de fegyvere el nem sült — hadi törvény elé állítva, főbe lötték, négy házat, honnan lövés tütrént, felgyújtottak, s egy fogoly oláh utasításából a' csendőrbiztos megdőlőben megtalálván kiszabadították. Másnap több oláh helységben kitűzték a' fehér zászlót, s az engedelmességre visszatérven, már hét beadta Naszódról nyert pecsétes levélét. — E' napon egy más rendeltetés is történt. Aljegyzőnk kocsisa, ki gazdája három lovával s kocsijával állítólag megszőkött, a' nemzetőrök elfogván, somlyói százados Kovács Lőrincz által hadi törvényszék elé állítván, főbe lövetett, holott a' megyei hatóságának lett volna átadandó. Sokan azt mondják, hogy a' nevezett századosra, mint criminalis kereset alatt levőre, ezen kocsis mint tanú igen veszedelmes volt, s azért iparkodott őt láb alól eltenni. Derék őrnagyunk igazságszeretétől megvárjuk, hogy azon századosot legalább is fölmenteni hivatalától, mely tisztiségre, mint perbe fogott, különben sem volt volna megválasztható. — Oct. 26-án Percsen, nagyobb részben magyar helységben, mely a' szövetség közt első szereplő vala, már 30 egység fogatott be, mindnyájan fő-főlázitok, köztök egy oláhpap is. Reményljük, hogy bihari szomszédink segítségével egész megyénket megtisztíthatjuk. Ma hallottuk hitelesen, hogy a' szomszéd K.-Szolnok megyében két tehetős közbirtokos — Kis József és Rácz — az oláh templomban a' naszódzi zászló alá feleltük; de azt is beszélük, hogy e' dolog Décei kormánybiztos urnak is tudtúl van adva, kinek erélyessége e' zsoldosokat bizonyosan kézre kerítendi. K. H.

Székelyhid, oct. 30. Folyó hó 24-én d. u. 4 órakor a' Kraszna megyei alispánnak Bihar-megye kormánybiztosához intézett levele külsőjére írott azon felszólítást — hogy siessen mindenki a' veszélyben levő magyar vér oltalmára — vevén, tüstint szekérre ültem, s a' diószegi, székelyhidi, s. olaszi és margitai nemzetőröket az elmenetelre felszólítva, még az nap éjjelen Kraszna megyébe megérkeztem, a' hova másnap 600 nemzetör, a' fentebb említett helyek egy részéből, a' megyei csendőrbiztosokkal a' hadnagyzérlete alatt szintén megérkeztek, magokkal hozván — kiadott rendeletem folytán — csendőrbiztos Szakál János által Márkaszék és Porcz helységekbe kifogott 9 lázító, s miután ezen foglyokat a' Kraszna-megyei törvényhatóságnak átadták, a' margitai somlyói s krasznai nemzetörök e' hó 26-án somlyói százados Kovács Lőrincz vezérlete alatt, Bogdánháza lüzadás gyűllyhelye szomszédóságába, Kraszna m. városába kirendeltettek; — a' székelyhidi két csapat pedig, Somlyóhoz egy félóránra eső Percsen és Varsócz — Urbán haramiavezér által szintén fellázított, de százados Kovács Lőrincz vezérlete alatt a' somlyói 76 nemzetör által rendre utasított — községekbeli magyar ajku lakosok fékezésére rendeltetett. — A' Kraszna városába beszéllátszó nemzetörök említett vezére által e' hó 26-ka éjjelen felszólítottam, hogy miután Bogdánháza mintegy 15,000 oláh gyűlt össze, siessen segítségére; mely felszólítás következtében az épen akkor megérkezett 500 diószegi nemzetörnek, alig egypár órai pihenésük után, riadózt verettem s velök főispán Kabos József kíséretében Krasznára mentem, hol a' lakosok szives barátságából a' nemzetörök hirtelen falatozván, siettem velök Bogdánháza felé, a' hol a' már ott levő kevés nemzetörök magokat védelmi állásba helyezve, a' 8000 oláh menő oláhsággal szembe állottak, s miután egy kevés írásbeli közlekedés után a' margitai nemzetörök jobbra, a' somlyói s krasznaiak pedig balra húzódtak, magam a' diószegiekkel egyenest indultam s ekként az oláhokat háromfélőli megtámadás után szétszalasztottuk: melynek története után a' Meszeshegy ormai között szét-szaladt oláhokra vadászat tartatott, melynek eredménye az lett, hogy közülök heten a' csatatéren maradtak, többen megsebesültek, 24 főbb vétkes pedig foglyul esett, kik közül egy — ki a' templomból százados Kovács Lőrinczre kétszer csattantott fegyvert — még az nap hadi rögtönítélet folytán föbelvetett; hárman pedig, kik magokat a' ház padjára vették fel, s onnan szurkáltak a' nemzetörökre, a' házába beégettettek; s így még néhány főbb vétkesek házaik felgyújtásával a' helység bevételét, s a' benne talált lovak, marhák, disznók zsákmányul estek, az oláhoktól elszedett mintegy 300 kaszá-

val s vasvillával együtt. Ezek története után a' nemzetöröknek nyugvást engedtettem, a' vadászat mindazáltal az oláhokra a' Meszes-hegyeken folyást tartatik. Ez elősoroltak folytán kötelesegeknek ismerem a' bihari-megyeyi fent megnevezett nemzetörök készségét, fő- és altiszt urak szives fáradásait megköszönni, kik bizalmas felhívásomra oly sikeresen tudtak a' katonai élethez nem szokott népbe lekésedést önteni; vegyék különösen szives köszönetemet Krasznamegye lelkes polgári barátias vendégszeretetéért. — E' perczen vett értesítés folytán nem kések tudatni egyszersmind azt is, miszerint a' fenemlített helyeken fellázadt oláhok, megadván mindyájan magokat, az alkotmányra feleltettek. Dobozy István, főbíró s nemzetöri százados. (A. H.)

Drávamelléktől. Itt a' Dráva mind két partján a' cordon maiglan fenáll; a' közlekedés tiltva van; a' Dráván átkelni mindkét részről mindenkinek tilos. Egyébiránt tájékunkon a' slaviniai köznép fő ohajtása a' magyarokkai egyesülés.

Külföld.

Külföldi lapokat folyvást nem kapunk.

Ausztria.

Olmütz, oct. 29. Krausz miniszternek, ki Olmützt tegnapelőtt hagyta el, nehéz állása lehet most Bécsben. Ugy tért ugyan vissza, mint miniszter, de az országgyűlést többé meg nem keresheti, mivel az el halasztva, s tanácskozásai nem mint országgyűlési tanácskozások, hanem mint valamely egyesület értekezései tekintetnek. Az országgyűlési küldöttség, mely Pillersdorf, Fischhof, Potocki és Pratóból állott, feliratot nyujtott be ő felségénél ezen elhalasztás ellen. A' császár, Pillersdorf erőteljes beszéde után azt felelte, hogy az elhalasztást majd gondolóra fogja venni. Tegnap este gyűlést tartott a' küldöttség, s határozta, hogy a' ministerium hirdesse ki, miként az országgyűlés, mihelyt Bécsben rend és nyugalom lesz ismét oda fog visszahelyeztetni. Egyszersmind meghatározták előlegesen azt is, hogy a' Kremsierben összejövőendő gyűlés csak organizálással, ne az alkotmány-nyal foglalkodjék.

Bécsből következő hírek érkeztek legújában: a' Leopoldstadt ostroma oct. 30-án reggeli 9 órától esteli 5 óráig tartott. Minden házat ostrommal kellett bevenni. A' proletariusként kénszeríték az őrséget első sorban harcolni, s felvont fegyverekkel álltak utánnok. Könnyebb volt a' harc a' Landstrasson, a' Schwarzenberg palotát a' mozgó nemzetőség már előbb elhagyta. Krausz miniszter, ki tegnap este érkezett meg, kihirdette, hogy a' gőzmalom és más gyárak felgyújtatása valótlán. Tegnap az ostrom után egy szelidebb hangulatu placat jelent meg, Windischgraeztől. Kiadtni kívánja: Bem tábornokot, Pulszkit és Schüttét.

Innsbruck, oct. 26. Veronából oct. 23-án érkezett levél szerint, ott a' katonák éjjel nappal fegyver alatt vannak, mivel csaknem mindennap jönnek a' hírek, hogy egész Olaszország talpon fog állani rövid idő mulva. Egyszerre 30—40 ember rendeltetik örjáratra a' városba, s a' 9 óra után kün maradt lakosok letartóztattnak. Az olaszok osztrák egyenruhákat készítettek magoknak, s így állították őket St. Pietro erősséget éjjel megrohanni; ez erősség 40 ágyúval van ellátva s az egész városnak uralkodó pontja.

Prága, A' prágai küldöttség által ő felségéhez nyujtandó addressé következő: „Felséges ur! „Legbuzgóbb kívánatom, hogy Bécs nyugalmának és bátorságának helyreállítására atyai intésem s minél kevesebb erőhatalom alkalmazása, elengedők lennének ezek voltak a' szavak, melyekkel felséged a' városi collegiumnak Bécs ügyében folyamodó küldöttségét oct. 17. magától elbocsátotta.

Az oct. 19-én kiadott manifestum is így szól Bécs ügyére vonatkozólag: „akarjuk, hogy ezen végső eszközök csak annyiban alkalmaztassanak, mennyiben azt a' rend és nyugalom helyreállítása, hü polgáraink védelme és alkotmányos tronunk méltóságának fentartása megkívánják.“ Bizalomteljesen vittük a' legfelsőbb manifestumban ezen nyilatkozatotak.

Közönséges megütkezés söt botrányozás fogott el mindenkit nemzetiség különbsége nélkül, midőn hg Windischgraeznek Metzen-dorfon oct. 23-án költ proclamatiója kihirdetett, mert abban mindenki merőben ellenkezőket látott felségednek mint alkotmányos császár és királynak nyilvánított érzelmével. Teljes meggyőződésünköl mondhatjuk, miként ily szigorúság után a' fővárosnak csak megrontása, békés kiegyenlítés azonban soha sem érthetik el. Tehát 400,000 ember élete kimonáthatlan nyomorokan vettének martalékul? Nem, ezt a' jóságos Ferdinand nem akarhatja! Ő hozzá fordulunk mi teljes bizodalommal, hogy e' kétségbeeső szabályok ne alkalmaztassanak mindaddig, míg mindazon eszközök, melyek békés kiegyenlítéshez vezethetnek, egészen föl nem használtak. Kérjük azért felségedet, és ez a' közönséges hangulat kifejezése, hogy minden oldalról bizodalommal bíró meghatalmazottak nevezessenek ki e' fontos békének eszközlése, s az álladalm javára, alkotmányos uton leendő végrehajtása végett.

Németország.

Frankfurtból érkezett újabb tudósítások szerint István volt nádorunk Londonba utazott.

Frankfurt, oct. 27. Az alkotmány II. cikkének 2 és 3 §-a elfogadlatott: „a' német birodalom egy része sem egyesülhet egy álladalmá, nem német tartományokkal, ha német tartománynak nem német tartományval gyanazon feje van, akkor a' két tartományközti viszony a' tiszta személyi egység alapján rendezendő.“ Sok osztrák képviselő óvast tétetett jegyzőkönyvébe ezen törvény ellen, mivel a' birod. gyűlés megbízatása nem terjed annyira, hogy Osztriát szély darabolhatná.

Hamburgból írják, hogy számos magyarok, kik ott laktak, hallván a' hazájokban kiütött háborút, visszasietnek, a' szabadság harcában részt veendők.

Külföldi lapok Löhner képviselőnek derék feletét közlik, ki midőn az országgyűlés megbízásából a' császár mostani tanyájára ment, több napig hasztalanul törekedett behozásátat nyerni. Végre elvesztette türelmét, s erélyesen hivatkozott küldetésére. Ekkor megjelent a' kihallgatási teremben az elhírhedt Zsófia, s ismeretes dőllyével szolt Löhnerhez: „Ha azonnal nem távozik, élni fogok házi jogommal.“ Löhner nyugodtan felelt: „Az országgyűlés megbízásából és a' felséges nép nevében állok itt, mely császárjával akar szólni, s attól tartok, ha meg nem hallgattatik, majd az is élni fog házi jogával.“ Az nap kihallgatott a' képviselő Ferencz Károlynál, mielőbb hasztalan iparkodott elérni.

Olaszország.

A' „Constitutionel“-nek írják Turinből oct. 17-dikéről, miszerint a' Milanóban volt ideigl. kormány egykori tagjai, Cosati, Darini, Borromeo st. Károly Albertnél voltak kihallgatáson, eléje terjesztendők, mennyire kedvező az alkalom egy új felkérésre, s mennyire kívánatos, hogy az el ne szalasztassék; Lombardiát a' felkeléstől nem lehet többé visszatartaniok, s e' felkelés más zászló alatt fogna elkövetkezni, ha a' király a' magáét át nem engedi. Károly Albert válaszóla: „Ő hajlandó a' háborura, s csak a' kamrák megnyitását várta, melyeknek határozata fogja cselekvését kijelelni.“ E' nyilatkozat oct. 16-dikán történt, s így minden pillanathban várhatjuk az új kitörés híret, mert az egész ország háborút ohajt. — E' hirt bizonyosan meg is kaptuk volna már, ha a' külföldi lapok úja el nincs zárva tőlünk.

Turin. A' ministerium a' hadügyben hozzá intézett kérdésekre következő választ adott: 1) Osztria, a' Francia és Angolországólt ajánlott közbenjárás még eddig visszautasítá. 2) a' fegyvernugvás 8 napra meghosszabbítottat. 3) Ha Osztria a' közbenjárásba bele nem egyezik, a' harc újra fog kezdetni. A' hadügy-minister tudósítást ad az alkalmazott védelmiszabályokról, s a' hadsereg számát 150,000 jól felkészült emberre tette.

Franciaország.

Az ostromállapot megszüntetése nem csak új sajtó törvények előterjesztésére adott alkalmat, hanem a' rendőségnek szigorú köteleseggé tétetett, miszerint a' clubbokat szoros felügyelés alatt tartsa, s a' törvénytelen egyesületeket rögtön feloszlassa. Léteznek ugyanis nem csak nyilvános hanem titkos egyletek is, melyek gyűllyhelyeket minden este változtatják. A' külvárosokban főleg számtalanok a' demagog társulatok, melyek a' télelőidőre szükségét használván, az ingerültséget nevelni törekednek. Hogy ez egyletek szelleméről némi fogalmunk legyen, felhozzuk példakép a' Mouffetard utcai clubbot, melynek tagjai Robespierre nevének említésével felkelnek s kalapjaikat leveszik. A' legtöbb clubokban oly türelmetlenek a' hallgatók, miszerint senki nem mer mérsékelt vagy ovatosságra intő szót szólni.

Lamartine oct. 18-án montceau-i jóságába utazott. Azon nagy népbankett, mely felé sokan aggodalommal néztek, oct. 24-én csakugyan megtartott. A' részvényesek száma haladja az 1200-at. Az ünnepély legnagyobb csendben folyt le.

Észak Amerika.

Newyork, oct. 11. Hecker. Amerikában van, s az amerikai németektől nagy kitüntetéssel fogadtatott.

Pest város közönségéhez.

1—3

A' város népességét tekintve, a' járványos cholera azt eddig nem nagyon látogatta ugyan, sőt az utolsó heti kimutatás szerint f. hó 1-től mint száma, mint hevességére nézve inkább szűnni, sem hogy nevedetni látszik; de minthogy a' járvány még meg szűnt, sőt lehetséges, hogy a' mostani változó őszi időben meg nevedkedhetnék is, közhírre tétetik: hogy az ugynevezett Heinrichfele laktanya elegetlen felszerelt, és orvosokkal ellátott külön cholera-kórházba átalakított; azon városrészekben pedig, hol a' népesség nagyobb, a' rendes tisztí orvosok mellé meg egy orvos adatott, hogy minden megbetegedettek azonnal orvosi segélyt nyujtathassék, azonkivül a' városban első emeletben mindenkor található egy felügyelő orvos, kinek egyszersmind kötelesege, minden megbetegedetett azonnal orvosi segélyvel ellátni, betegszállító szkek minden városrészen a' bíróság házához vannak rendelve, és ott úgy mint minden kerületi orvosoknál kórházi utalványok kaphatók.

Felszólítatik továbbá kiki, hogy ha bármely, csekély mértékben mutatkoznak a' betegség, azt el ne hanyagolja hanem azonnal orvosi tanácsért folyamodjék, meg hagyatik egyébiránt minden a' városban gyakorló orvosnak, hogy minden cholera esetét a' városban e' részben jegyzőkönyvet vezető orvosnak bejelentsek, vagy a' kerületi tisztí fő orvosnak, hogy úgy mint az országos cholera járványban működő bizottmány, mint pedig a' városi hatóság a' járványnak lefolytat tükéletesen és rövid idő alatt tudhassa, és így a' szükséges intézkedéseket azonnal megtehesse.

Költ Pesten, november hó 6. 1848.

A' városi hatóság.

4742. sz.

Pályázat.

A' beszercezi bányapénztárnál az ottani tisztiroki állomás évi 375 p. frtnyi fizetvényvel az álladalmól, és évi 50 p. frtnyi díszdíjjal a' társaladóból, nem különben 30 p. frtnyi lakbérrel, — egy 3500 p. frtra haladó készpénzi 5-től kincstárutalványok iránti bizottsági terhe mellett megürlvén, az ezen állomást elnyerni kívánók folyamodványait — eddig viselt szolgálataikat, számadások vitelében, és hazai nyelvünkbeni jártasságukat tanusító bizonyítványokkal fölszerelve, — mátol számítandó 4 hét alatt a' beszercezi bányagazgatóság-hoz benyujtani utasittanak.

Az álladalmi főbánya-grófságtól, Selmeczen, oct. 15. 1848. 12992—1848.

2—3

Váltótörvényeszeki idézés.

Szánthó Gábor, kinek tartozkodási helye nem tudatik, az elene Baumgarten Ignác által indított 180 pforintoss váltó kereset tárgyalására e' váltószék előtt f. évi november 29-én reggeli 9 órakor jelenjen meg, az estele azonban, ha maga vagy ügyvéde által sem jelenne meg, részére gondnokul Soltész Albert ezennel kinevezetik.

Kelt a' Pesti váloszék 1848. october 26-án tartott üléséből. Rudics Dániel, elnök

Szeniczzei Gusztáv, jegyző.